

muntur carnales, & illicitæ. & vitiant, nisi cõstet pro digno. Si sunt interpositæ ab extraneo, præsumuntur spirituales, & pro digno potius, quam pro indigno, vt hic Inn. dicit hic q̄ quandoque preces interponuntur a se, & preces interponens habet respectum ad solum Deum, & ipsius obsequiũ, & non ad potentias, vel diuitias seculares, & per hoc nõ intendit in aliquo obligari promouenti, in hoc nõ peccat, nec simoniacus est. dum tamen persona sit digna. viii. q. i. ca. qui episcopatum. hoc tenuit verum Ray. in sum. & Hug. quod sequitur Arch. i. q. i. c. ordinationes. & Host. in sum. de sim. §. qualiter. sub §. lingua. Quandoque preces interponuntur ex necessitate pro beneficio simplici, & alias indiget, si autem pro curato, vel dignitate, vel non indiget, preces sunt iuste etiam pro digno, de rescr. c. ad aures. i. q. ii. ca. clericos. xii. q. ii. c. & si illi qui. vide Ray. in sum. de sim. §. qualiter committatur. Idem Go. in sum. de sim. §. in munere at. quandoq; p̄ces p̄ se interponuntur, quandoque interponit preces p̄ se, & p̄ digno respectum habens ad utilitatem ecclesiæ, & Deum, intendit tamen obligari propter hoc promouenti, q̄a aliter forte non potest ipsum promouere ad conferendũ & hic forte est simoniacus. Quandoq; interponit preces p̄ se, & est dignus, & hoc si non intendit per hoc obligari, non est simoniacus, iniuste tamen censetur facere, & peccat, q̄a preces, & consilium est iniustum, & turpe, vnde dicit, quod taliter promotus non tenetur ad resignationem, sed sufficit q̄ aliter præsentiam agat, de sim. ca. si. & hæc sunt de mente Inno. aliquantulum ampliata, & hæc vera, p̄to si pro digno interponuntur, etiam si subest alius æqualiter dignus, Si autem preces interponit pro se indigno, & in hoc videat magis dignum supplantari, p̄to q̄ si est regularis, in hoc peccat, & in eo notatur ambitio, quia potest stare sine beneficio. Si autem sit secularis, si alias sit competenter beneficiatus, idem si non est beneficiatus, vel non competenter, tunc de iure petere possit, ut beneficiet, & impetrare, fortius preces porrigere, propter quod satis credo, q̄ peccant redditus abundantes impetrando, cum videant, idoneiorem se per hoc supplantari, credo tamen, q̄ tale peccatum penitentiã delectat. Quandoque preces interponuntur ab extraneo, vt sup. dixi si preces non legitimas, fortius si fiat carnales, & serua in hoc distinctionem gl. quæ bene, & complete dicit. vnum tamen aduertit, prout etiam sup. dixi, q̄ quando interponuntur a se, siue etiam, quando interponuntur ab extraneo, nõ inducunt simoniam, nisi interponat eas omnia, vt obligandi ex precib. collatori, vel intēdens se exonerare aliquo seruitio, vel debito, quo ei tenetur. tunc n. diceretur simonia, tum quia in talibus idem est remittere, quod dare, etiam si remittatur obligatio naturalis tantum ex quo obligatus est ad tantundem, & ad antidora, ff. de cal. li. ii. & li. iii. in prin. ff. de pet. hær. l. sed & si lege. §. consuluit, quia ad hoc, vt committatur simo. oportet, quod manus interueniat. i. q. i. cap. sunt nonnulli, de simo. c. querelam. tales autem preces frequentius interponuntur non pro munere, sed pro consilio, licet sepe iniusto, & inhonesto, & ideo non est simonia, quæ uis peccatum sit, vnde nõ tenetur ad resignationem, sed sufficit penitentiã, de simo. c. si. Item dicit, q̄ secundum opin. dicentium, q̄ sit simo. quantum ad rogantem. inf. de simo. ca. tua, non tamen, quia rogatus beneficium cõfert, dum tamen non habeat respectum ad illas preces iniustas, vt hic, & de re iur. c. cum I. & A. Et tunc nec renunciare tenetur taliter p̄ motus, nisi promotor expressisset, q̄ propter preces hoc faciebat, etiam si pecunia data esset, de simo. c. fin. Ego credo q̄ in omnib. casib. in quib. gl. dicit simoniam, quod simonia non fit, si casus est certus, q̄ non dederit animo obligandi, si est certum, q̄ animo obligandi, sit simonia, si est dubium, si pro indigno, preces censentur violente, & præsumo, q̄ animo obligandi, & inducunt simoniam. Si fiat pro digno, tunc non præsumuntur violentæ, sed ad exercitandum, quod facere debet superior, & non inducunt simoniam, secus tene in datione etiam pro indigno, & est causa, quia tunc aliquid adest promouenti, sed preces perdit, ubi preces interposuit vt dicit. i. q. i. c. quibusdam. Si pro digno ad excludendum magis dignum, illicitæ sunt, & posset in dubio præsumi, quod animo obligandi, & sic inducerent simoniam, vbi esset regularis, vel alias beneficiatus, alias non, quia concurrerent in iure. Quandoque sunt preces spirituales, & tales sunt licitæ, & non vitiant, nec peccatum inducunt inter quas computat Host. preces patronorum, ad quos spectat potestas presentandi, de ele. c. cum terra, & de iure pa. c. nobis. Omnia p̄

dicta procedunt, quando sciēte eo preces interpositæ sunt ab extraneo. si eo ignorante, & in eius odium ei nõ contra dicat, de sim. c. nobis. & c. sicut. Si autem non in odium, sed in fauorem funditus inducunt, procedit, quod sup. si non inducant collationem, non nocent, ut dicit Host. in loco præalle. Per prædicta dicit Host. q̄ putat, quod si appareat digniori episcopus consanguineum promoueat, non tamen ita dignum, dummodo dignus existat, q̄ non peccat, quando consanguineus est egenus & in simplici beneficio. quia & talib. providere tenetur. lxxvi. dist. ca. non satis. Puta tamen, q̄ in istis casib. in quib. dixi preces illicitas, vrgente necessitate, & utilitate ecclesiæ, papa in episcopatibus, & inferior ordinarius in inferiorib. dispensare posset. Et subnequit, q̄ tanta posset esse necessitas circa episcopatum, q̄ Metropolitanus cum consensu capituli posset episcopatum eisdem committere idoneæ personæ usque ad beneplacitum papæ, de ele. c. nihil. §. pe. sup. e. ca. multis, de sim. c. sicut nobis, vide de sup. neg. præla. c. si episcopus, lib. vi. & c. seq. De hac materia vide i. q. i. cap. ordinationes, viii. q. ii. in sum. §. q. i. c. Moyles, & i. q. i. c. quibusdam. Host. in sum. de simo. §. qualiter committatur, sub §. lingua, hæc procedat in dignitatib. spiritualib. & beneficiis, in temporalib. autem ponit, quid iuris Doct. de offi. præto. l. Barbarius. die, q̄ si dignitas est priuata, cui non est iurisdicctio annexa, vt q̄ sit aduocat. & licet palam, non clam, ff. de polli. l. i. §. i. ff. de mu. & ho. l. æstimatione. Si autem habet annexam iurisdictionem, olim sic distinguebatur, & in eis, vt in præal. iurib. sed hodie non est licitum illam precib. petere etiam palam, quia præsumit lex, q̄ rem publicam grauaret, in Auth. vt iud. sine quoquo suffr. fiant. §. i. & §. cogitatio, col. ii. & quod non Barro. in d. l. Barbarius, ubi plenius dicit. Quandoque petitur officium publicum per viam iustitiæ, ut quia aliquid præterdit, ex quo deberet, aut per modum virtutis, aut per modum ambitionis, aut est dubium. Primo casu, licet petere. h. d. verum, quando est debitum per viam iustitiæ, secus si per viam gratiæ, vt no. de postulatio. prælat. c. bonæ, l. ii. & c. si. & in hoc damnatur Bar. qui dicit, q̄ per viam postulationis potest. Dic q̄ Bar. non male loquitur, si per viam gratiæ, nõ iustitiæ, hæc vera, nisi quando a iure vocetur, ut prosequatur, de elec. c. cupientes, lib. 6. & tunc bene admittitur, cum provocatus veniat. Secundo casu concedi, non impetrari consuevit, ff. de ori. iur. l. ii. in fi. Tertio casu, q̄ per ambitionem, non conceditur, licet ut temerarius repellatur. l. i. ff. ad l. l. de ambitu. in dubio dicit ibi quid iuris in specialibus, & multa dicit falsa. Ideo in hoc sta canonistis. In dubio dicit in temporalibus quod præsumitur contra eum, qui inuerecunde petit, tamen si concedatur, licite restat, ut d. l. Barbarius. hæc vera, nisi pecuniam consequatur, vt d. §. cogitatio. in Auth. vt iud. sine quoquo suffr. fiant. Hoc verum quando habet ad ministracionem, vel iurisdicct. si autem est nuda illa dignitas potest dari pecunia, ex quo alii non nocet. l. i. §. sed si quidē, ff. de polli. & hoc si publice fiat, secus si priuati, quia tunc præsumitur contra illum, l. i. C. de fam. libel. Non in istam in istis hodie, quia temporale & spirituale venalitati expostum est. Quid si non collatori, sed familiari collatori dedit pecuniam, vel preces porrexit, vt daret operam q̄ promoueretur ad beneficium? dic secundum Inn. q̄ idem, ac si datum, vel dictum fuisset promotori, vel beneficii collatori. i. q. v. c. presentium. Quid si quis adulari alteri, vt beneficiũ consequatur? dicit Inn. q̄ uidetur simoniacus, & potest in munis dici ab obsequio. i. q. i. c. ordinationes, & quatuor c. seq. non tamen tenetur ad beneficium renūciandũ. de sim. c. si. credo, q̄ si specifice adularetur uerbis tantum, idem qd sup. in pre. ib. si adularetur seruitio, vel alio munere, simonia

ADDITIONES.

- a ¶ Quandoque preces. Hoc tenet d. Abb. in c. tua nos. inf. de simo. ubi dicit, qd humi es preces emissa a digno pro beneficio non inducunt simoniam, quod est perpetuo notandum secundum eum ad excusacionem eorum, qui donat Cardinalib. & a his præla. ut per eorum in tercel. nem consequuntur beneficium, quia si omnino intendunt donare, non principaliter causa auxilii sed quod secundario hoc sperent, non est simonia. facit gl. in capitulo, quod proderit. l. x. dist. c. i. & in capitulo. sunt non nulli prima q. prima. Seb. Sap.
- b ¶ Repelatur. Vide hoc domin. Abbat. in capitulo, extirpanda, §. quia uero. colum. pen. de. rab. vbi dicit quod l. x. l. i. ambitu non habet locum in curia Romana. Et dicit idem Abbas in c. venerabilem, de ele. quod ambitio ad dignitatem non reprobatur, de quo per eundem in cap. ad nostram eo. t. di. gntas tamen non est conferenda ambiensibus, ut no. idem do. Abb. in c. cum dudum, & in c. cum in tantum, in l. no. de præb. S. b. Sap.